

Til § 8.

Den Straffebestemmelse, der efter vor gældende Lovgivning fortrinsvis vil blive at anvende for Overtrædelser af Loven, vil være den borgerlige Straffelovs § 143.

Til § 9.

Man har ikke ment det nødvendigt, at Tjenestemændene skulde have udtrykkelig Tilladelse til at bibeholde de Bivirksomheder, de maatte udføre ved Lovens Ikrafttræden, men fundet det tilstrækkeligt, at der til vedkommende Ministerium indsendes en Meddelelse om, hvilke af de i Loven ommeldte Bivirksomheder, jfr. herved § 5, de da have, tilligemed Oplysning om de dermed forbundne Indtægter. Saafremt nogen Bivirksomhed skønnes ikke at burde forenes med den paagældendes Tjeneste, vil der af vedkommende Ministerium være at tilstille Tjenestemanden en Tilkendegivelse herom.

Hvad særlig angaar den i § 3 a. indeholdte Forbudsbestemmelse, har man anset det for at være for stærkt et Indgreb overfor de paagældende Embedsmænd, om Forbudet skulde faa Virkning straks ved Lovens Ikrafttræden med Hensyn til de Bivirksomheder, de da maatte sidde inde med, men dog ikke ment, at Bestemmelsen skulde indeholde en Anvisning paa altfor langt Sigt. Som en passende Mellemsvej har man da foreslaaet at lade Forbudsbestemmelsen faa Virkning fra Udgangen af Aaret 1917, ved hvilken Frist der er taget Hensyn til, at man ved nævnte Tidspunkt er inde i det niende Aar og dermed, hvis Gagens Maksimum ikke forinden er naaet, staar overfor det tredie Alderstillæg siden Kommissionens Nedsættelse. Dog næres der ingen Betænkelighed ved at lade Forbudet faa umiddelbar Virkning, saa snart Embedsmanden erholder Udnævnelse til et andet Embede med højere Begyndelseslønning.

København, i December 1910.

Faurholt.

Oskar Johansen.

A. Krieger.

E. Kühl,

Kommissionens Sekretær.

E. Marott.

Chr. Rottbøll.

Marcus Rubin,

Carl Sørensen.

Kommissionens Formand.